

Byla C-699/23

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2023 m. lapkričio 16 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Juzgado de Primera Instancia n.º 8 de Donostia – San Sebastián
(Ispanija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2023 m. lapkričio 13 d.

Ieškovas:

FG

Atsakovė:

Caja Rural de Navarra, S.C.C.

Pagrindinės bylos dalykas

Hipoteka užtikrintos paskolos sutartis – Administravimo mokestis – Nesąžiningumas

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

SESV 267 straipsnis – Prašymas priimti prejudicinį sprendimą dėl išaiškinimo – *Tribunal Supremo* (Aukščiausiasis Teismas, Ispanija) jurisprudencijos dėl administravimo mokesčių atitiktis Teisingumo Teismo jurisprudencijai – Kriterijai

Prejudiciniai klausimai

1. Ar skaidrumo principui prieštarauja tai, kad imamas „administravimo mokestis“ už komercinės (ūkinės) veiklos subjekto teikiamas paslaugas, kurių turinio ar joms skirto laiko šis subjektas nenurodo, todėl vartotojas negali patikrinti, pirma, ar mokestis atitinka susitarimą arba kainoraščio tarifus, arba bet

kuriuo atveju pagrįstą dydį atsižvelgiant į paslaugos rūšį, ir, antra, ar jokia paslauga nėra dubliuojama, ar vartotojas nemoka už paslaugas, už kurias jau atlyginta mokant įprastas palūkanas, ir ar komercinės (ūkinės) veiklos subjektas nedubliuoja kitų paslaugų apmokestinimo?

2. Ar skaidrumo principui prieštarauja tai, kad komercinės (ūkinės) veiklos subjektas, reklamuodamas palūkanų normą, siūlomą vartotojams skirtą hipoteka užtikrintų paskolų atveju, kartu nenurodė „administravimo mokesčio“, kuri privaloma sumokėti pasirašant reklamuojamą sutartį, ypač jeigu mokesčių sudarė žinoma, iš anksto nustatyta ir nekintama suteiktos paskolos sumos procentinė dalis, nesvarbu, kokia yra ta suma?

3. Jeigu paraiškos analizė ir su ja susiję administraciniai darbai, informacijos apie pareiškėjo mokumą ir gebėjimą grąžinti paskolą per visą paskolos laikotarpį rinkimas ir analizė, taip pat pateikto prievolės įvykdymo užtikrinimo vertinimas priskiriami prie paslaugų, už kurias atlyginama mokant administravimo mokesčių, kai patvirtinama paskolos paraiška ir pasirašoma paskolos sutartis, tačiau atmetus paskolos paraišką už tas pačias paslaugas mokesčiai neimamas, ar tas paslaugas galima laikyti bankų veiklai būdingomis paslaugomis, kurios yra jų saugumo protokolo dalis, ir nustatyti, kad bankai turi padengti su jomis susijusias savo išlaidas, kaip nurodyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto?

4. Jeigu mokant administravimo mokesčių atlyginama už paslaugas, nesusijusias su pačia paskolos davėjo veikla, ir dėl to mokesčiai už jas imamas atskirai nuo palūkanų, ar paskolos davėjas neturėtų pateikti vartotojui atitinkamos sąskaitos faktūros, kurioje PVM būtų išskaidytas pagal visas suteiktas paslaugas?

5. Ar skaidrumo principui prieštarauja tai, kad komercinės (ūkinės) veiklos subjektas, nustatęs, jog administravimo mokesčiai turi būti mokamas kaip tam tikrų labai konkrečių paslaugų kaina, prieš vartotojui pasirašant sutartį neturėjo ir nepateikė jam kainoraščio, kuriame būtų nurodyta kiekvienos iš šių paslaugų kaina už valandą, kad vartotojas galėtų, pirma, iš anksto žinoti, kokia bus galutinė jo paskolos sutarties kaina, ir, antra, palyginti šių paslaugų kainą su kitų komercinės (ūkinės) veiklos subjektų siūlomomis kainomis?

6. Ar skaidrumo principą atitinka tai, kad komercinės (ūkinės) veiklos subjektas ima mokesčių už tam tikras labai konkrečias paslaugas, būtinas siekiant pasirašyti abiejų šalių numatytą sutartį, išskaičiuodamas tam tikrą visos suteiktos paskolos sumos procentinę dalį, todėl už tą pačią paslaugą, kurią tiek pat asmenų suteikė per tą patį laikotarpį, išrašytos sąskaitos faktūros, kuriose kaip „administravimo mokesčiai“ nurodytos sumos kiekvienu atveju skyrėsi atsižvelgiant į suteiktos paskolos sumą?

7. Ar Direktyvos 93/13/EEB 4 straipsnio 2 daliai prieštarauja tokia skaidrumo kontrolė, pagal kurią sąlyga dėl administravimo mokesčio laikoma nesąžininga

atsižvelgiant į tai, ar mokesčio dydis viršija konkretų skaičių, nurodytą internete pateiktoje mokesčio surinkimo statistikoje?

8. Ar Direktyvos 93/13/EEB 6 straipsnio 1 daliai ir 7 straipsnio 1 daliai prieštarauja nacionalinė jurisprudencija, pagal kurią administravimo mokesčio neproporcingumas nustatomas remiantis statistikoje pateiktais administravimo mokesčių dydžiais, Ispanijoje taikytais tuo metu, kai nebuvo tikrinamas sąlygų dėl administravimo mokesčio galimas nesąžiningumas?

9. Ar veiksmingumo principui prieštarauja tai, kad pagal sutartis, pasirašytas prieš Ispanijos Karalystei perkeltant Direktyvą 2014/17/ES į nacionalinę teisę, komercinės (ūkinės) veiklos subjektas ima administravimo mokestį, kuriuo atlyginama už potencialaus paskolos gavėjo mokumo ir sandorio perspektyvumo analizę, kai perkėlus šią direktyvą į nacionalinę teisę potencialus paskolos gavėjas dėl tokių analizių nebepali patirti jokių išlaidų?

10. Ar Direktyvos 93/13/EEB 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pagal ją draudžiama tokia nacionalinė jurisprudencija, kaip suformuota 2023 m. gegužės 29 d. *Tribunal Supremo* sprendime Nr. 816/2023, pagal kurią tikrinant sąlygos dėl „administravimo mokesčio“ galimą nesąžiningumą nereikalaujama, kad šioje sąlygoje būtų nurodyta, už kokias paslaugas turi būti atlyginta mokant administravimo mokestį ir kokia yra tų paslaugų kaina, o reikalaujama tik nustatyti, ar minėtoje sąlygoje aiškiai nurodyta vartotojo mokėtina suma ir ar ši suma neviršija nustatytos ribos, kad būtų laikoma neproporcinga?

Nurodytos Sąjungos teisės nuostatos

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 12, 13, 19, 20 ir 24 konstatuojamosios dalys ir 3, 4, 5, 6 ir 7 straipsniai.

2005 m. gegužės 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/29/EB dėl nesąžiningos įmonių komercinės veiklos vartotojų atžvilgiu vidaus rinkoje 7 straipsnis.

2014 m. vasario 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2014/17/ES dėl vartojimo kredito sutarčių dėl gyvenamosios paskirties nekilnojamojo turto II priedo B dalies 4 skirsnio 3 punkto pirmas sakiny.

Nurodytos nacionalinės teisės nuostatos

Pagal Ispanijos teisę, taikant bankų veiklos skaidrumo taisykles, administravimo mokestis traktuojamas kitaip nei kiti bankų mokesčiai. *Orden de 5 de mayo de 1994, sobre transparencia de las condiciones financieras de los préstamos hipotecarios* (1994 m. gegužės 5 d. Įsakymas dėl hipoteka užtikrintų paskolų finansinių sąlygų skaidrumo) II priedo 4 punkte nustatyta:

„1. Administravimo mokestis. Visos išlaidos, susijusios su paskolos vertinimu, hipoteka užtikrintos paskolos suteikimu ar administravimu, arba kitos panašios paskolą teikiančios įstaigos veiklai būdingos išlaidos, susijusios su paskolos suteikimu, turi būti įtrauktos į vieną mokestį, vadinamą „administravimo mokesčiu“ ir mokamą tik vieną kartą. Šiame punkte nurodytas to mokesčio dydis, taip pat mokėjimo būdas ir data. <...>

2. Kiti mokesčiai ir vėlesnės išlaidos. Be administravimo mokesčio, gali būti sutarta iš paskolos gavėjo reikalauti tik: <...> c) mokesčių, apie kuriuos tinkamai pranešta Ispanijos bankui pagal 1989 m. gruodžio 12 d. įsakymo ir jo įgyvendinimo reglamentų nuostatas ir kurie atitinka įstaigos teikiamą konkrečią paslaugą, išskyrus paprastą administracinę paskolą.“

Palyginti su kitais banko mokesčiais, administravimo mokestis skirtingai traktuotas ir pirminės redakcijos *Ley 2/2009, de 31 de marzo, por la que se regula la contratación con los consumidores de préstamos o créditos hipotecarios y de servicios de intermediación para la celebración de contratos de préstamo o crédito* (2009 m. kovo 31 d. Įstatymas Nr. 2/2009, reglamentuojantis hipoteka užtikrintų paskolų ar kreditų sutarčių ir tarpininkavimo paslaugų, skirtų paskolos ar kredito sutartims sudaryti, sutarčių sudarymą su vartotojais). Šio įstatymo 5 straipsnyje pateiktos tokios nuostatos dėl skaidrumo pareigų, susijusių su mokesčiais ir išlaidomis:

„1. Įmonės savo nuožiūra nustato mokesčių tarifus, sąlygas ir išlaidas, kurias turi atlyginti vartotojai, ir nenumato kitų apribojimų nei tie, kurie dėl nesąžiningų sąlygų nurodyti šiame įstatyme, 1908 m. liepos 23 d. įstatyme ir 2007 m. lapkričio 16 d. Karaliaus įstatyminiam dekretui Nr. 1/2007. Nustatant mokesčių ar kompensacijų tarifus ir atlygintinas išlaidas, įskaitant konsultacinę veiklą, turi būti nurodyti jų taikymo atvejai ir prireikus mokėjimo dažnumas. Mokesčiai ar kompensacijos ir atlygintinos išlaidos turi atitikti faktiškai suteiktas paslaugas arba patirtas išlaidas. Jokiu atveju negali būti reikalaujama, kad klientas padengtų mokesčius ar išlaidas už paslaugas, kurias teikti jis nedavė aiškaus sutikimo arba kurių jis aiškiai neprašė.

2. Neatsižvelgiant į pirmesnės dalies nuostatas: <...> b) hipoteka užtikrintų būsto paskolų ar kreditų atveju vienkartinis administravimo mokestis apima visas išlaidas, susijusias su hipoteka užtikrintos paskolos ar kredito vertinimu, suteikimu ar administravimu, arba kitas panašias išlaidas, būdingas paskolą ar kreditą teikiančios įmonės veiklai. Jeigu paskolos ar kreditai suteikti užsienio valiuta, administravimo mokestis taip pat apima bet kokią valiutos konvertavimo mokestį, susijusį su pradiniu paskolos ar kredito išmokėjimu. Kiti vartotojo mokėtini mokesčiai ir atlygintinos išlaidos, kuriuos įmonė taiko tokioms paskoloms ar kreditams, turi būti susiję su konkrečios paslaugos teikimu, išskyrus paskolos ar kredito suteikimą ar įprastą administravimą.“

Šiuo metu tokia teisinė tvarka yra įtvirtinta *Ley 5/2019, de 15 de marzo, reguladora de los contratos de crédito inmobiliario* (2019 m. kovo 15 d.

Įstatymas Nr. 5/2019, reglamentuojantis nekilnojamojo turto kredito sutartis); jo 14 straipsnyje, susijusiame su taisyklėmis dėl prekybos nekilnojamojo turto paskolomis skaidrumo, nustatyta:

„3. Išlaidos gali būti atlygintos arba mokesčiai imami tik už su paskolomis susijusias paslaugas, kurių aiškiai paprašė arba su kuriomis aiškiai sutiko paskolos gavėjas ar potencialus paskolos gavėjas, su sąlyga, kad jie yra susiję su faktiškai suteiktomis paslaugomis ar patirtomis išlaidomis, kurias galima įrodyti.

4. Jeigu susitariama dėl administravimo mokesčio, jis mokamas tik vieną kartą ir padengia visas paskolos vertinimo, administravimo ar suteikimo išlaidas arba kitas panašias paskolos davėjo veiklai būdingas išlaidas, susijusias su paskolos suteikimu. Paskolų užsienio valiuta atveju administravimo mokestis taip pat apima bet kokią valiutos konvertavimo mokestį, susijusį su pradiniu paskolos išmokėjimu.“

Šiai bylai taip pat taikomi *Real Decreto Legislativo 1/2007, de 16 de noviembre, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias* (2007 m. lapkričio 16 d. Karaliaus įstatyminis dekretas Nr. 1/2007, kuriuo patvirtinta Bendrojo įstatymo dėl vartotojų ir naudotojų apsaugos suvestinė redakcija ir kiti papildomi įstatymai) 8 straipsnio b ir d punktai, 60, 80, 82 ir 83 straipsniai, *Ley 26/88, de 29 de julio, sobre disciplina e intervención de entidades de crédito* (1988 m. liepos 29 d. Įstatymas Nr. 26/88 dėl kredito įstaigų drausmės ir intervencijos), *Ley 7/1998, de 13 de abril, sobre condiciones generales de la contratación* (1998 m. balandžio 13 d. Įstatymas Nr. 7/1998 dėl bendrųjų sutarčių sąlygų) 3 straipsnis, 8 straipsnio 1 ir 2 dalys, 5 straipsnio 5 dalis, 7 ir 10 straipsniai, *Código Civil* (Civilinis kodeksas) 1303 straipsnis.

Glaustas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 2010 m. sausio 22 d. ieškovas su atsakove sudarė hipoteka užtikrintos paskolos sutartį dėl ne didesnės kaip 168 200 EUR sumos ir 30 metų gražinimo laikotarpio, mokant 360 mėnesinių įmokų. Viena iš šios sutarties sąlygų – ketvirtoji sąlyga, susijusi su administravimo mokesčiu, – buvo tokia: „Už suteiktą paskolą imamas vienkartinis 0,35 % (NULIO IR TRISDEŠIMT PENKIŲ DEŠIMTŲJŲ PROCENTŲ) administravimo mokestis, skaičiuojamas nuo pradinės suteiktos paskolos sumos, kurį PASKOLOS GAVĖJAS sumoka pasirašydamas šią sutartį“. Taigi pasirašydamas sutartį ieškovas sumokėjo 588,70 EUR administravimo mokesčio.
- 2 2022 m. balandžio 6 d. ieškovas prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiame teisme pareiškė ieškinį, kuriuo visų pirma prašė pripažinti minėtą administravimo mokestį nesažiningu.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 3 Ieškovas mano, kad administravimo mokestis yra nesąžiningas. Konkrečiai kalbant, jis laikosi nuomonės, kad *Tribunal Supremo* jurisprudencija (būtent įtvirtinta 2023 m. gegužės 29 d. Sprendime Nr. 816/2023 (ES:TS:2023:2131)) neatitinka Teisingumo Teismo jurisprudencijos (visų pirma 2020 m. liepos 16 d. Sprendimo *Caixabank ir Banco Bilbao Vizcaya Argentaria*, C-224/19 ir C-259/19, EU:C:2020:578, ir 2023 m. kovo 16 d. Sprendimo *Caixabank (Paskolos administravimo mokestis)*, C-565/21, EU:C:2023:212).
- 4 Atsakovė mano, kad administravimo mokestis nėra nesąžiningas. Visų pirma ji laikosi nuomonės, kad nurodyta *Tribunal Supremo* jurisprudencija visiškai atitinka minėtą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, kurioje jau išspręsti dėl administravimo mokesčio kilę klausimai.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 5 2020 m. liepos 16 d. Sprendime *Caixabank ir Banco Bilbao Vizcaya Argentaria* (C-224/19 ir C-259/19, EU:C:2020:578) Teisingumo Teismas, gavęs atitinkamus pirmosios instancijos teismų prašymus priimti prejudicinį sprendimą, pasisakė dėl administravimo mokesčio Ispanijoje. Konkrečiai kalbant, rezoliucinės dalies 2 ir 3 punktuose Teisingumo Teismas nurodė:

„2. Direktyvos 93/13 3 straipsnis, 4 straipsnio 2 dalis ir 5 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad sutarties sąlygos, patenkančios į sąvokos „pagrindinis sutarties dalykas“ taikymo sritį, turi būti suprantamos kaip tos, kuriomis nustatomi pagrindiniai šios sutarties elementai ir kuriomis ji apibūdinama. Kita vertus, ši sąvoka neapima sąlygų, kurios yra antraeilės, palyginti su tomis, kurios apibrėžia pačią sutartinio santykio esmę. Dėl to, kad administravimo mokestis yra įtrauktas į bendrą hipoteka užtikrintos paskolos kainą, jis netampa esminiu sutarties elementu. Bet kuriuo atveju valstybės narės teismas turi atlikti sutarties sąlygos, susijusios su pagrindiniu sutarties dalyku, aiškumo ir suprantamumo kontrolę, neatsižvelgdamas į tai, ar šios direktyvos 4 straipsnio 2 dalis yra perkelta į šios valstybės narės teisinę sistemą.

3. Direktyvos 93/13 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad paskolos sutarties, kurią sudarė vartotojas ir finansų įstaiga, sąlyga, pagal kurią vartotojas įpareigojamas sumokėti administravimo mokestį, gali vartotojo nenaudai sukurti ryškų neatitikimą tarp iš sutarties kylančių šalių teisių ir pareigų, nepaisant sąžiningumo reikalavimo, kai finansų įstaiga neįrodo, kad šis mokestis atitinka faktiškai suteiktas paslaugas ir jos patirtas išlaidas, bet tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.“

- 6 Vis dėlto *Tribunal Supremo* mano, kad šį Teisingumo Teismo sprendimą lėmė tai, jog jam buvo neteisingai pristatyta Ispanijos nacionalinė teisė ir paties *Tribunal Supremo* jurisprudencija. Dėl to *Tribunal Supremo* nusprendė kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą (byla C-565/21).

- 7 Pirma, šiame prašyme *Tribunal Supremo* dėl nacionalinės teisės pristatymo pažymėjo, kad Teisingumo Teismui buvo perduotas tik nuostatų, kuriose nurodyta, kad banko mokesčius turi pagrįsti faktiškai suteiktos paslaugos, turinys, tačiau nepateiktos kitos Ispanijos teisės nuostatos, kuriose konkrečiai reglamentuojamas administravimo mokestis ir nustatyta jo tvarka, iš esmės besiskirianti nuo kitų banko mokesčių tvarkos. Antra, dėl savo jurisprudencijos pristatymo *Tribunal Supremo* nurodė, kad Teisingumo Teismas buvo informuotas apie tai, jog yra suformuota „nacionalinė jurisprudencija, kurioje nustatyta, kad vadinamoji „administravimo mokesčio“ sąlyga automatiškai atitinka skaidrumo reikalavimą“, nors iš tiesų tokios jurisprudencijos nebuvo.
- 8 *Tribunal Supremo* pažymėjo, kad iš tiesų savo Sprendime Nr. 44/2019 jis konstatavo, jog administravimo mokesčio sąlyga nėra nesąžininga, jeigu ji atitinka skaidrumo reikalavimą, t. y. jeigu ji aiški ir suprantama plačiąja prasme, kuri jai suteikta Teisingumo Teismo jurisprudencijoje.
- 9 Dėl nagrinėjamos sąlygos skaidrumo kontrolės *Tribunal Supremo* pažymėjo, kad jo Sprendime Nr. 44/2019 patvirtinta, jog administravimo mokestį reglamentuojantys teisės aktai yra skirti šiam skaidrumui užtikrinti (visi mokesčiai, kurie galėtų būti susiję su administravimo darbais teikiant paskolą ar kreditą, sujungti į vieną mokestį; šis mokestis mokamas vieną kartą; informacija vartotojui apie jį teikiama prieš sudarant sutartį; į mokestį atsižvelgiama apskaičiuojant bendros kredito kainos metinę normą).
- 10 Be to, *Tribunal Supremo* pažymėjo, kad Sprendime Nr. 44/2019 išvardytos kitos priežastys, patvirtinančios nagrinėjamos sąlygos skaidrumą: pirma, vartotojai, norintys sudaryti hipoteką užtikrintos paskolos ar kredito sutartį, paprastai žino, kad daugeliu atvejų bankas, be įprastų palūkanų, ima administravimo mokestį; antra, pagal standartizuotų informacijos formų taisykles bankas privalo informuoti potencialų klientą apie tokią sąlygą, ir iš tiesų paprastai tai yra vienas iš klausimų, apie kuriuos skelbiama bankų reklamoje; trečia, tai mokestis, kurį reikia sumokėti visą suteikiant paskolą, todėl vidutinis vartotojas į tai turi atkreipti ypatingą dėmesį, kaip į reikšmingą finansinės naštos, susijusios su paskolos gavimu, dalį; ketvirta, sąlygos formuluotė, vieta ir struktūra leidžia daryti išvadą, kad ji yra esminis sutarties elementas.
- 11 *Tribunal Supremo* taip pat nurodė, kad pagrindžiant šiuos argumentus galima remtis įvairiais Teisingumo Teismo sprendimais. Tai pasikartojantis Teisingumo Teismo jurisprudencijoje nustatytas kriterijus, pagal kurį, visų pirma, kai administravimo mokestis iš anksto žinomas ir kai jo suma ar apskaičiavimo būdas bei momentas, kada jis turi būti sumokėtas, tiksliai nustatyti, kas leidžia įvertinti finansines pasekmes, kurias jis sukelia klientui, ir yra tinkamai pažymėta apie šio mokesčio buvimą, jis turi būti suprantamas kaip atitinkantis skaidrumo kontrolę, nors paslaugos ar atlikti veiksmai nedetalizuojami, su sąlyga, kad iš visos sutarties būtų įmanoma suprasti faktiškai teikiamų paslaugų pobūdį arba jį nuspėti.

- 12 *Tribunal Supremo* mano, kad šiuo klausimu galima remtis generalinio advokato G. Hogan byloje *Kiss ir CIB Bank*, C-621/17, EU:C:2019:411, pateikta išvada dėl vadinamojo „paskolos suteikimo komisinio mokesčio“ (16, 37 ir 38 punktai), 2019 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Kiss ir CIB Bank*, C-621/17, EU:C:2019:820 (38, 39 ir 45 punktai), Teisingumo Teismo sprendimu, priimtu sujungtose bylose C-224/19 ir C-259/19 (68 punktas) ir 2020 m. rugsėjo 3 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Profi Credit Polska*, priimtu sujungtose bylose C-84/19, C-222/19 ir C-252/19, EU:C:2020:631 (75 punktas).
- 13 Be to, *Tribunal Supremo* teigia, kad tuo atveju, kai už atlygį suteiktos paslaugos priskiriamos prie paslaugų, susijusių su paskolos ar kredito administravimu arba išmokėjimu, o mokesčio suma nėra neproporcinga, sąlygos, kuriose nustatyti tokio pobūdžio mokesčiai ar išlaidos, neturi neigiamo poveikio teisei vartotojo padėčiai, ir neatsiranda, pažeidžiant sąžiningumo reikalavimą, ryškus šalių teisių ir pareigų neatitikimo vartotojo nenaudai. Šiuo klausimu vėlgi galima remtis 2019 m. spalio 3 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Kiss ir CIB Bank*, C-621/17, EU:C:2019:820 (54–56 punktai).
- 14 Galiausiai *Tribunal Supremo* prašė Teisingumo Teismo atsižvelgti į tai, kad priėmus sprendimą sujungtose bylose C-224/19 ir C-259/19 daug Ispanijos teismų ir toliau taikė *Tribunal Supremo* jurisprudenciją administravimo mokesčio srityje, nes manė, kad prielaida, kuria buvo grindžiamas šis sprendimas, neatitiko Ispanijos teisės, o kiti Ispanijos teismai aiškino, jog šiame sprendime konstatuota, kad *Tribunal Supremo* jurisprudencija prieštarauja Sąjungos teisei šiuo klausimu.
- 15 2023 m. kovo 16 d. Teisingumo Teismas priėmė sprendimą *Caixabank (Paskolos administravimo mokestis)*, C-565/21, EU:C:2023:212.
- 16 2023 m. gegužės 29 d. *Tribunal Supremo* savo Sprendime Nr. 816/2023 (ES:TS:2023:2131), priimtame nagrinėjant ginčą, dėl kurio jis pateikė prašymą priimti prejudicinį sprendimą byloje C-565/21, nustatė kriterijus, kuriais reikia vadovautis siekiant ne bendrai, o analizuojant kiekvieną konkretų atvejį nuspręsti dėl administravimo mokesčio galiojimo.
- 17 Nagrinėjamoje byloje prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad minėtame Sprendime Nr. 816/2023 *Tribunal Supremo* neatsižvelgė į visus 2023 m. kovo 16 d. Sprendimo *Caixabank (Paskolos administravimo mokestis)* (C-565/21, EU:C:2023:212) punktus, taikomus administravimo mokesčių apibrėžiančios sąlygos galimo nesąžiningumo kontrolei. Šis teismas visų pirma kritikuoja tai, kad minėtame sprendime *Tribunal Supremo*, remdamasis akivaizdžiu faktu, jog administravimo mokestis pats savaime nėra nesąžiningas, dėmesį sutelkė tik į du aspektus siekdamas pripažinti, kad minėtas mokestis konkrečiu atveju nėra nesąžiningas, būtent į tai, kad:
 - kiti vartotojui taikomi mokesčiai neapima paslaugų, už kurias imamas administravimo mokestis,

- nuo 130 000 EUR kapitalo imama suma (845 EUR) nėra neproporcinga, nes ji sudaro 0,65 % kapitalo, o pagal internete prieinamus statistinius duomenis, susijusius su vidutinėmis administravimo mokesčių išlaidomis Ispanijoje, šios išlaidos sudaro 0,25–1,50 % kapitalo.

DARBINIS VERTINMAS